

Forfatter: Magnússon, Arní

Titel: BREV TIL: Torfæus, Thormod FRA: Magnússon, Arní (1704-09-15/1704-09-16)

Citation: Magnússon, Arní : "BREV TIL: Torfæus, Thormod FRA: Magnússon, Arní (1704-09-15/1704-09-16)", i *Arne Magnussen - Brevveksling med Torfæus (Þormóður Torfason)*, Nordisk Forlag, s. 389. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991698-000-shoot-L0019916980000149.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Arne Magnussen - Brevveksling med Torfæus (Þormóður Torfason)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

ARNE MAGNUSSON TIL TORFÆUS. Kirkjubæ kloster 25.-26. september 1704. Access. 8. Egenhændigt. Rødt laksegl. Torfæi påtegning »Aff A° 1704 aff 25. 7b. bekommet d. 9. Decemb. fra Arnas Magnusson«. Enkelte bogstaver er bortsmulrede.

A. M. har denne sommer modtaget 3 breve fra T. dat. 1703 og 1 af 1704. T.s formodning om, at A. M. ikke har skrevet på grund af misstemning, har intet på sig, men folks overløb optager bestandig hans tid. Her er han 7 dage fjærnet fra havnen og frygter for, at skibet skal være afsejlet; han vilde også helst nu undlade at skrive, da det ikke kan være T. til nogen nytte. Han føler sig som i fængsel og kan ikke slippe bort i 2-3 år. Om T.s forretninger er det derfor unyttigt at skrive, men bægge forlæggere unddrager sig utvivlsomt med urette fra indgåede forpligtelser; T. véd, at A. M., så længe han kunde, har arbejdet for ham af et oprigtigt sind, hvad dog til fulde er vederlagt. Af oldskrifter har A. M. væsenlig kun fået en Olav Trygvesøns saga (vistnok A. M. 53, fol.), 2 blade af en gammel latinsk Hungrvaka, hvoraf han har 2 blade i København (tabt fragment?), og nogle gamle breve — alt er forlængst borte, og det tilbageblevne råddent og ødelagt. Håber, at T. intet har imod, at han nu skriver til mr. Lerche om at sende sig de bøger, som han efterlod hos ham indpakkede til T., nemlig nogle norske lovbøger, hvoraf 1 på pergament; de af kongens bøger, som er heriblandt, vil A. M. bede L. udtage og gemme. Når nogle retterbøder i lovbøgerne er eftersete, vil A. M. sende dem tilbage. Forhåbenlig vil de en gang i fremtiden kunne korrespondere til og fra Kbh. Skulde T. have giftet sig, ønsker A. M. til lykke, men han siger som tidligere, at »få ting er bedre end ro« (ordsprog).

I en dansk, for biskoppen i Stavanger beregnet, efterskrift lover A. M., når han kommer til Kbh., at tilbagesende de lånte kapitelsbreve.

Som bilag gives en udateret meddelelse af Torfæus til en ven (»svaager«) med anmodning om at meddele biskop [Bircherod] A. M.s løfte ang. Stavanger- brevenes tilbagesendelse, trykt efter T.s egenhændige skrivelse i det norske rigsarkiv (Bilage til den Arnamagnæanske Sag).

s. 390Monfrere!

Eg hefi i sumar medtekid hans bref af datis 16. April 1703, 24. Augusti 1703, 11. 7bris 1703 og 25 Martii 1704, og packa pienustusaml. firir öll þaug. Ad eg i fyrri ecki skrifadi, var ecke henseet uppa neitt Jus talionis, enn sídur órímelegann pótta, heldur af því ad eg dags daglega plágadur var og er med yferhlaup þeirra, er eg gegna má, og skynlausra manna i bland, vard eg so i þann máta naumt fyrer. Eins er nu, þar eg er staddur 7. dag[a] reisu fra skipstöðunne, og hrædest ad skip[id] mune burtganga. Og so er það ad seigia; þyrði eg, þá skrifadi eg ei þetta, hellst þar það er Monfrere til eingrar þienustu nie getur vered. Eg er hier uppi eins og i fangelse, s[ie] og ei, ad hiedan leysast kunni ennu i 2, 3 ár. So er þá þarfleysa firir mig neitt ad skrifa um Monfreres forretningar i Kaupenhafn, því hverigur ockar vinnur neitt þar med, iafnvel þo eg giarnann iáte, ad eg margskylldugur er Monfrere til þienustu, og giörde það giarnann ef giæte, og so vil eg giöra, ef nockud hier firir fielle. Olögmætt þyker mier allt það Ass. Lorentzen ber i backa um Orcades, og synast mier það bara undanbrögd; eins er um appendicem Seriei, það er manifesté a mót Liebes Contract, og kunna aller neida hann til ad blifa þar vid, nema eg sökum fiarlægðar. Nu veit eg Monfrere er so raisonnable at siá þetta sialfur og vorkienna mier, sem so er verkefnum hladinn, ad eg mín sialfs vegna snart eingann hlut giört giet. Hann veit og, ad eg af einlægu giedi giörði vid Seriem og annad slikt hans töi, hvad eg gat. Nefni eg það ei þar firir, ad eg það epter telie (þvi það er meir enn fullu betalad ¹), heldur mier til afsökunar. Þvi er midur, ad ecki er so mikid um mínar antiqviteta utrettingar, sem hann skrifar; eingann hlut ad gagne hefi eg feinged nema Olafs Sögu Tryggvasonar og nockrar lögbækur, Item nockur gömul bref, sem öll koma Islandi vid. Hiedan er allt firer laungu burtu, og það til baka hefur orded, er fued og fordiarfad. 2 blöd ur latinskre Hungurvöku gamalli hefi eg ödlast, og 2 á eg i Kaupenhafn. Annad man eg nu eckert sem meritere ad mentionerast. Monfrere! I trauste hans skrifa eg nu Monsr. Lercke til, ad so framt þær bækur eru ei en[n]nu komnar til Monfrere, er eg hia honum innpackadar epterliet, s. 391hann villdi þá senda mier þær i vor med skipunum; það eru nockrar Norskar lögbækur og ein þar af á pergament. Kongsens bækur, sem þar eru i bland, bid eg hann (Lerke) taka þar ur og bihallda vel geymdum til síðan. Eg vil vona Monfrere muni ei fortryda hier uppá, því eg þarf (ef ma) ad skoda nockrar Rettarbætur bak i þessum bóku, og skal eg þeim so strax apturskila. Gud mun þó so tilhaga, [ad] vid ennu corresponderum fra og [til] [Kau]penhafn, og skal Monfrere þá flnn[a], [ad] eg er hinn same, það er ad seigia [Monfreres] þienare. Ef nockur nyr rádah[agur] teckst þar efra, þa óska eg af al[huga], ad það meige verda Monfrere til gle[di] og giedpeckni i hans alldurdóme; firir resten hefi eg til forna sagt, ad fatt sie kyrru betra. Gud lati það falla upp á tenningenn, sem öllum gegner best. Hier med enda eg, ad tillagdre þeirre ósk, ad gud villie lána Monfrere lánga og hrausta elle og lata mig frammveigis gott og gledilegt fra honum spyria. Eg er, firir resten, so leinge eg lifi

Monfreres
þienustuskyllidugur þienare
og falslaus br[odir]
Arne Magnussen.

Kirkiubæiar klaustre nottina
milli 25. og 26. 7bris 1704
i mesta hasti.

Herr Biscop Stud beder ieg tjenstligen at formælde min ydmyg helsen; hvis breve ieg haver fra hans Capittel, skulle alle ved min hjemkomst til Kiøbenhafn rigtig restitueres. Jeg fick icke stunder ved min afreise derfra at gjøre anstalt der om. Og om ieg døde i midlertid, da er der skrevet paa cassen, som de ere i, at de tilhøre Stavanger Capittel, saa de icke paa nogen maade kunde abalieneris. Jeg opvarter ham velmueligt her[om] skriftligen at aare. Imidlertid recommender[er] [ieg] mig til hans godhed og [assistance he[rudi]].

Velædle og Høilærde
Thormod Toruesen
Kongl. Majest. Historiographus,
tjenstligst
a
Stangeland i Carmsund
i Norge.

s. 392[Torfæus til »svaager«].

P. S. Naar svaager schriffuer thil hans høyerverdighed Bispen, vilde hand vere saa god och anmelde ham min ydmigste helsen, och lade der hos vide att ieg nu med siste post bekom brev fra Her Archivsecreterer och Professor Arnas Magnusson, dateret Kyrkiu bæar Closter Naatten mellom 25 och 26 7b vd i Island, huor vd i hand beder mig att anmelde hans høyerverdighed hans ydmig helsen, och lade hannem vide att huisz brever hand har fra hannem annamed, aff dem som Stavanger Capitel thil hører, skal alle ved hans ankomst thil Kiøbenhaffn rigtig restitueres. Siger iche att haffue faaed stunder ved hans affreise der fra att giore anstalt der om. Och om hand døde i midler tid, da siger hand der er skrevet paa Cassa som de er i, att de thil hører Stavanger Capittel, saa de iche paa nogen maade kand alieneris. Siger hand vel mueligt opvarter ham schriffblig thilkommende Aar, i midler tid recommenderer sig thil hans godhed och patience her vdi. Jeg refererer hans formalia. Dett er en gang vist, att hand er saa occuperet att hand paa fire schriffuelser fra mig, svarer kun faa ord, och klager sig iche heller att faa stunder att schriffue dem, och dett giffuer ieg macht,

adieu,

På bagsiden, med en anden hånd:

Arnets Magnussøns underretning om Stavanger Capitels brevve (som er ham laanet) om hand kom noget til paa sin Reise.